

Orienteringsmødet den 17. januar 2018

Kære alle

Også et hjerteligt velkommen fra mig. Det varmer bestemt, at I er mødt så talrigt frem for at danne jer et indtryk af den skole, vi selv holder meget af. Aurehøj er grundlæggende set et alment gymnasium med alle skoleformens tilbud. Som jeg vil komme tilbage til, tilbyder vi udfordringer til jer alle – uanset, hvad I interesserer jer for, og hvad I er særligt dygtige til.

Som elever i grundskolens afgangsklasser står I unge nu ved en skillevej: Hvad skal fortsættelsen være? Og hvad er den rette motivation for at vælge?

Er I ikke nervøse på forhånd, kan I blot lytte til den skare af politikere og øvrige uddannelsesinteresserede, som bestemt ikke tøver med at mene noget for jer. Ifølge mange er ungdomsuddannelsessystemet nemlig i krise. En krise, som i høj grad tilskrives jer og jeres lidt ældre kammerater. Blindt bukker I under for et socialt og familiært pres, hvor det ikke mindst er jeres mødre, der lokker, presser og tvinger jer ind på de gymnasiale uddannelser – ja, beklager mødre, men det er altså altid jer, der fremhæves. Og det til trods for, at selv jeres egen formand, Jakob Bonde Nielsen fra Danske Skoleelever, fremanalyserer, hvordan dén udvikling betyder øget arbejdsløshed, dårligere konkurrenceevne og udflytning af arbejdspladser. Når dertil kommer, at I ikke er på fagligt niveau, at I er slappe og ikke holder ved, at I mest af alt tænker på at snyde – ja, så er det da klart, at dansk økonomi og i sidste ende hele samfundet påvirkes negativt.

Men vær bare rolige.

For det første er opsangen til jer ikke ny. Faktisk siden Platons dage i Athen for godt 2000 år siden har den efterfølgende generation været hævdet mere dum og doven end den forrige.

For det andet gør opsangens alder den ikke mere rigtig. Med stolthed har jeg selv de seneste år igen og igen konstateret, hvordan nutidens dimittender, bestemt kan noget, som vi ikke kunne i min tid, når vi sender jer ud i livet. Noget andet, ja – men både krav og behov er så sandelig også forandrede. Og at så mange vælger en gymnasial uddannelse er heller ikke alene udtryk for manglende selvstændighed. Tværtimod udtrykker det i overvejende grad en bevidst tro på, at jeres mødre faktisk har ret. Den gymnasiale uddannelse er et solidt fundament for at fungere på fremtidens omskiftelige arbejdsmarked.

Som en nylig undersøgelse blandt 8. klasse-elever udtrykker, og som vores egen elevrådsformand, Johanne, ærligt og modigt fortalte i et radioportræt på P1 i forrige uge, presser de mange samfundsmæssige forventninger dog jer unge på flere niveauer. Frygten for at fejle er stor i en verden præget af politisk opbrud og teknologisk udbrud: Hvornår opfylder I i tilstrækkelig grad de faglige og sociale krav, hvis I bedst muligt skal imødegå en netværksorienteret og projektbaseret fremtid fuld af ubekendte?

I foråret havde vi på Aurehøj besøg af en pige, som på fornemste vis blev student hos os for nylig. Efter besøget sendte hun den 1g-klasse, hun havde talt med, et brev, da hun mente at skylde dem sandheden om, hvor tærende frygten for at fejle havde været for hende. Hendes beretning om kampen for at frigøre sig fra andres og – deraf følgende – egne krav har bestemt gjort indtryk på mig. Hun skriver:

Når alt, man gør, skal være perfekt, og der ikke er plads til fejl, bliver det meget svært at rumme sig selv og tillade sig selv at være den, man er, med og uden fejl [...] Jeg har lært, at tingene nok skal gå, at jeg ikke kan og ikke skal styre alt, at det

er ok at begå fejl, at ingen mennesker er perfekte, at det er det uperfekte, der gør mennesker interessante, og at jeg er god nok som jeg er – også selvom jeg aldrig bliver perfekt [...]

Og hun fortsætter: Jeg forstår godt, at man som gymnasieelev med fastlagte drømme og uddannelsesplaner vælger at knokle røven ud af bukserne i jagten på det perfekte snit. Det gjorde jeg også selv, og jeg fortryder det ikke. Dog tror jeg ikke på en verden eller tilgang til livet, hvor kun det perfekte er godt nok, og hvor der ikke er plads til at fejle, hverken til eksamen eller som menneske.

Heldigvis synes udviklingen nu at følge pigens pointer i retning af et opgør med den gennemoptimerede nulfejlskultur. I sin nytårstale opfordrede Dronningen som bekendt til også at tillade sig det ufornuftige.

Uddannelsesmæssigt fangede hun dermed an til en fortsat øget forståelse for, at den udbredte jagt på perfekte karakterer hverken er befordrende for elevernes læring eller for læringsmiljøet. Og netop dén diskussion om et bestemt karaktermål som afgørende motivation for jeres uddannelsesmæssige valg og anstrengelser, kan I med fordel hæfte jer ved. På et tidspunkt diskuterede jeg emnet med nogle begavede elever, der formulerede spørgsmålet som en afvejning af forholdet mellem belønning og berigelse. For dem var et indledningsvist ønske om ros og retvendte tommer fra lærerne ikke længere tilstrækkeligt. Målet om menneskelig udvikling vægtede de stadig højere. En væsentlig pointe er i den sammenhæng, at de pågældende elever bestemt *ikke* klarede sig dårligere til eksamen på grund af deres berigelsessøgende tilgang. Tværtimod.

Bevares, jeg opfordrer jer ikke til at være naive. Uanset jeres valg af uddannelse synes jeg også, at I disciplineret skal dygtiggøre jer mest muligt. Og nulfejlskultur eller ej kræver et solidt fagligt fundament og langtidsholdbare kompetencer ganske enkelt en indsats.

Det betyder ikke, at vi skal tilbage til den sorte skole med spanskkrør, udenadslære og hvad der måske for bogstavligt blev benævnt 'røv til sæde'-pædagogik. Tværtimod. Og det er samtidig vigtigt at fastslå, at I på ingen måde står alene med jeres projekt.

Fælles for os alle her er, at vi går eller har gået i skole. Alle kan vi således fremhæve lærere og vejledere, der har motiveret os og hjulpet os over besværlige bump på vejen.

Som jeg ynder at fortælle, sender jeg selv ofte en kærlig tanke til en af mine mest inspirerende lærere, H.C. Wind. Da mit hold som en selvvalgt del af vores materiale valgte at læse Kierkegaard, konstaterede han tørt: Ja, det er jo både let og svært – let for mig og svært for jer. Havde det ikke været for hans efterfølgende indædte kamp for at indvie os i Kierkegaards bjergtagende og til tider absurde univers, havde indstillingen i sig selv været temmelig arrogant. Men netop oplevelsen af ved en indsats at kunne rykke min forståelsesevne, og ikke mindst at blive bevidst om alt det, jeg ikke vidste, var for mig et vigtigt skridt på vejen til at knække koden til det at studere.

Også i jeres videre uddannelsesforløb – ikke mindst hvis I vælger Aurehøj – vil I på samme måde møde en kreds af lærere, som igennem fagligt og pædagogisk overskud vil gøre alt, hvad der står i deres magt for at støtte jeres læring og forberede jer bedst muligt på fremtiden.

På Aurehøj er vi desuden stærkt optagede af det pædagogiske faktum, at succesfuld læring bedst sker i et miljø, hvor man samarbejder og trives. Vi fortæller ihærdigt hinanden, at den nutidige konkurrence om hurtigt og dygtigst at nå sine mål ikke er en intern Aurehøj-konkurrence, men må ses i et langt større billede. Ved at hjælpe hinanden her på stedet, opnår alle et bedre resultat, hvorved alle også står bedst placeret i kampen mod både kinesere og jyder. Virkelig glædeligt er det i den sammenhæng, at næsten alle vores elever føler sig så godt tilpas på skolen, at de vil anbefale den til andre.

Spørger I vores nuværende elever – eller måske jeres søskende eller forældre – er de tre år som gymnasieelev meget mere end en eksamen. Vurderer man dem, imens man sveder over en matematikaflevering, kan de synes uendeligt lange, mens de på mange andre måder flyver afsted. Ikke mindst for os, der følger hver enkelt elevs udvikling i de tre år, er det livgivende og inspirerende at se, hvor meget årene faktisk betyder. Fysisk og mentalt er der tale om en bevægelse fra ung til voksen med alt, hvad dertil hører af engagement, idealisme, stillingtagen, værdiafklaring, faglig udvikling og – i hvert fald for enkeltes vedkommende – en snert af uregerlighed og tilpasningspotentiale.

Netop denne særlig periode i jeres liv, hvor tingene for en stor dels vedkommende altså handler om, hvordan man bliver sig selv og udvikler sig til netop den personlighed, man skal til at blive, kommer *ikke* tilbage. Vælger I at bruge tiden på Aurehøj, er I hjerteligt velkomne. Uanset hvad, må I dog love at nyde den. Og skulle I af forskellige grunde komme ud for svinkeærinder, går det nok endda.

Aurehøj er af Undervisningsministeriet godkendt med en særlig musikprofil. Den betyder, at elever, der søger skolen på grund af musikken, kan blive optaget, også selvom de bor langt væk fra skolen. Uanset om du søger en musikstudieretning eller en af de andre studieretninger, kan du blive optaget, hvis du kan noget inden for musik og ønsker at bruge det på skolen. Det er i den sammenhæng vigtigt, at du skriver i din ansøgning, at du ønsker skolen på grund af musikken, og at du vedlægger dokumentation for dine kvalifikationer, for eksempel i form af anbefalinger fra tidligere musiklærere eller musikskole. For jer, der ikke søger os på grund af musikken – og I er mindst lige så velkomne! – gælder de almindelige optagelsesregler, nemlig, at vi skal optage de elever, der bor nærmest på

skolen, først. I den sammenhæng er det alene afstanden og ikke transporttiden, der er afgørende.

Som jeg indledte med at sige, er Aurehøj et alment gymnasium med alle skoleformens tilbud. Til elever med særlig interesse for de naturvidenskabelige fag udbydes fagene fysik, kemi, biologi og bioteknologi alle på A-niveau – og i forskellige kombinationer. Aurehøj er i den sammenhæng en aktiv samarbejdspartner i Danske Sciencegymnasier og er – som det fremgår af banneret bag jer – netop blevet certificeret.

For særligt sprogligt interesserede tilbyder vi – hvad der nu heldigvis er blevet en vane - italiensk på begynderniveau. Derudover dyrkes de yderste afkroge af såvel tysk som fransk – færdigheder, som sidenhen prøves af på diverse studieture og udvekslinger med venskabskoler.

Foruden den fagfaglige undervisning søger vi på bedste vis at støtte op om elevernes individuelle læringsbehov. Vi sender med glæde vores dygtigste elever på Akademiet for Talentfulde Unge, til Unge Forskere, til Videnskabsklubben samt til diverse masterclasses og fagkonkurrencer. Andre har i højere grad brug for en hjælpende hånd i forhold til de daglige udfordringer og tilbydes derfor med lige så stor glæde læsetræning, matematikvejledning eller hjælp i vores studiecafé. Alle skolens elever har desuden glæde af vores KULT-samarbejde med tre andre kreative gymnasier, hvilket bl.a. muliggør opera- og teaterbesøg, bandtræf og lyrikskriverier.

I løbet af tre år kan det ikke undgås, at nogle af jer vil mærke livet på både godt og ondt. Til de situationer, hvor I eller vi føler behov, råder skolen derfor også over et yderst kompetent team af studievejledere.

Udover vores engagerede og motiverende nuværende elever har vi på Aurehøj en solid og handlekraftig alumneforening, hvor både tidligere

elever, forældre og nuværende elever kan være med. *Aurehøjs Venner*, som foreningen hedder, blev stiftet tilbage i 1944 og har til formål at støtte skolen og dens aktiviteter. Det gør den på fornemste vis, og udover at den i Grønnegården forkæler med kaffe og småkager ved lejligheder som i aften, arbejder foreningen energisk med jubilæumsfester, særlige events og donationer.

Det er vigtigt at betone, at *alle* elever kan søge skolen - man behøver altså ikke være musikalsk.

Som jeg skriver i forordet til studieretningsfolderen – og som det fremgår af skolens værdisæt - er Aurehøj Gymnasium en traditionsrig skole med et mangfoldigt studiemiljø og med personlig forskellighed og gensidig åbenhed som afgørende ledestjerner i vores arbejde. I det arbejde fungerer musikken så som en afgørende medskab af vores unikke og samlende fællesskab – både for musikalske og for knap så musikalske elever.

Jeg véd faktisk, hvad det vil sige at være ny på Aurehøj. Da jeg for et år siden kom til skolen som rektor, mærkede jeg på egen krop den varme og rummelighed, der møder en, når dørene åbnes. Når det er sagt, kan man jo altid sige så meget om mangfoldighed, personlig forskellighed osv., men oftest er det langt mere interessant at se praktiske eksempler. Jeg håber derfor, at I må få noget ud af at gå lidt rundt på skolen og høre om vores forskellige fag og aktiviteter - ikke mindst må I love mig at kigge forbi stueetagen, hvor flere elevgrupper har taget opstilling. Derudover er det mig en fornøjelse at give ordet tilbage til Johanne og Milo, som nu vil guide jer igennem et andet perspektiv på skolen end rektors.

Rigtig god aften – og held og lykke med både jeres valg af uddannelse, og jeres afsluttende sommereksamener!

Anders Krogsøe, rektor